

סיכום על משניות שקלים

פרק ח'

המעשה	הדין	המעם
רוקין הנמצאין בירושלים ת, א	לר"מ כולם מהורין חוץ משל שוק העליון, ולר' יוסי כל השנה - רוק הנמצא באמצע ממא ובצדדין מהור, ובשעת הרגל - באמצע מהור, ובצדדין ממא	לר"מ אזלינן בתר רובא, ורוב אנשים מהורין, חוץ משל שוק העליון שנכרין מצוין שם וחכמים גזרו על הנכרים שיממאו בזבין, ולר"י בימות השנה זבין וזבות שכיהי ולכן הם הולכין באמצע, ומהורין הולכין בצדדין ומהורין ממאין שלא יגעו בהן, אבל בשעת הרגל שרוב ישראל מהורין, הממאים מסתלקין לצדדין שלא לממא את העם,
כלים שנמצאו בירושלים ת, ב	לר"מ בכל ירושלים מהורין חוץ מסמוך לבית המבילה דברדך ירידתן - ממאין, ובדרך עליתן - מהורין ולר' יוסי בכל מקום מהורין, חוץ מכלים שמויחדין לקברות	לר"מ בדרך ירידתן בחזקת ממאים, שהיא דרך מיוחדת לבית המבילה לממאין, ובדרך עליית מהורים שמשם עולים אחר המבילה, ולר"י לא גזרו על סתם ספק כלים בירושלים, חוץ משל קברות שהן מיוחדים למתים
סכין שנמצאה בירושלים בימות השנה ת, ג	צריך להמבילה	דבקדשים החמירו להצריכה מבילה, אע"פ שלא גזרו על ספק כלים בירושלים
סכין שנמצאה בירושלים בי"ד ניסן ת, ג	אין צריך להמבילה	דוודאי המבילה אתמול בעליה כדי שיטהר בהערב שמש לצורך הפסח שנשחט בי"ד
סכין שנמצאה בירושלים בי"ג ת, ג	שונה ומטביל היינו שמטבילה אע"פ שאפשר שכבר המבילה בעליה	המוצא צריך להמבילה מספק, הואיל ואפשר ועדיין לא המבילה בעליה, דעדיין יש לו שהות להמבילה עד לפנות ערב
קופיץ שנמצא בין בי"ד ובין בי"ג ת, ג	צריך להמבילה	דבקופיץ משתמשים לחתוך בשר ועצמות ואין בעליה צריך לה אלא במ"ו לצורך החגיגה ועדיין יש לו שהות בי"ד להמבילה עד בין השמשות.
מצא סכין ואפילו קופיץ בי"ד שחל להיות בשבת ת, ג	אפי' קופיץ אינו צריך להמביל	דוודאי בעליה כבר המבילה בי"ג דא"א להמבילה בי"ד שהוא שבת ובמ"ו הוא כבר צריך לה
מצאה בחמשה עשר ת, ג	אפי' קופיץ אין צריך להמביל	דוודאי כבר המבילה בעליה דהרי א"א להמבילה במ"ו שהוא יו"ט, ועוד דבעליה כבר צריך לה במ"ו
נמצאת (קופיץ) קשורה לסכין ת, ג	הרי זו כסכין ואפי' נמצאת בי"ד משתמשים בה מיד	שהואיל וקשורה עם הסכין ודאי המבילה עמה בי"ג

הואיל ונממאה רק בולד המומאה, שהיא גזירה דרבנן משום משקים דזב וזבה כגון רוקו שהוא אב המומאה גזרו נמי בהא אף שהוא ראשון, שיממא כמו אב	מטבילין אותה בעזרה ומחזירין אותה מיד ואינה צריכה הערב שמש	פרוכת שנממאת בולד המומאה (מומאה דרבנן) ת, ד
הואיל ומומאתה מן התורה אסור להשהותה בפנים עד הערב שמש	מטבילין אותה בחוץ ושומחין אותה בחיל עד הערב שמש	פרוכת שנממאה באב המומאה ת, ד
להראות לעם שהיא נאה שהרי מכספם נעשית	שומחין אותה אחר המבילה על גג האיציטבא	פרוכת חדשה שנממאת באב המומאה ת, ד
לב"ש הכל ישרף בפנים שכל שפסולו בקודש שורפין אותן בקודש, חוץ מזה שנממא באב המומאה בחוץ שאסור להחזירו לקודש לשורפו, אבל מומאה קלה מותר להחזיר, ולב"ה הכל ישרף בחוץ שאסור להשהות מומאה חמורה בפנים, חוץ ממומאה קלה שהיא כבר בפנים. ולר"א מומאה חמורה שריפתה בחוץ שאסור להשהותה כלל בעזרה וולד המומאה כיון שמהור מן התורה שריפתו בקודש. ולר"ע אסור להכניס כלל ממאין לעזרה אבל אם נממא בקודש שריפתו בקודש.	לב"ש הכל ישרף בפנים, חוץ ממה שנממא בחוץ באב המומאה, שישרף בחוץ, לב"ה הכל ישרף בחוץ, חוץ ממה שנממא בולד המומאה בפנים, שישרף בפנים. ולר"א אב המומאה ישרף בחוץ, ולד המומאה בפנים, לר"ע במקום מומאתו שריפתו	בשר קדשי קדשים שנממא באב המומאה או בולד המומאה בפנים או בחוץ ת, ו' ז'
	תמיד - מחצי כבש ולמטה, לצד מזרח, מוספין - כנ"ל ולצד מערב, ומוספי ר"ח מתחת כרכוב המזבח בכבש שהוא למטה	מקום נתינת אברי התמיד, ומוספין, ומוספי ר"ח ת, ח
שקלים משום דצורך קרבן הם, ושלא בזמן הבית אין קרבנות, וביכורים דכתיב "ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך"	שקלים וביכורים	דברים הנוהגים רק בזמן הבית ת, ח
מעשר דגן - דלא תלוי בבנין הבית. ומעשר בהמה והבכורות ירעו עד שיסתאבו ואז הרי הם חולין	מעשר דגן, ומעשר בהמה (אבל חכמים ביטלו בזה"ז מעשר בהמה כדי שלא ישלחו בה) והבכורות	דברים הנוהגים גם שלא בזמן הבית ת, ח
ביכורים לר"ש אינן קודש דכתיב בפירוש "תביא בית ה' אלקיך" שנוהגין רק בזמן הבית	קדוש ואסור להשתמש בהן וצריך לקלקלו ולר"ש ביכורים אינן קדוש	המקדיש שקלים וביכורים בזמן הזה ת, ח